

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 septembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2013 de inculpatul

Crîșmari Eduard Timofei, născut la 29 decembrie 1977, originar și domiciliat r-nul Anenii Noi, s. Floreni, str. Chișinăului 11, ap. 29;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.11.2011- 27.09. 2012 (prima instanță)

2. 10.12.2012- 30.01.2013 (instanța de apel)

3.16.04.2013- 29.05.2013 (instanța de recurs)

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 septembrie 2012, Crîșmari Eduard a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 240 (două sute patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (un) an.

Acțiunea civilă privind recuperarea prejudiciului material și moral, a fost admisă parțial, încasîndu-se din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Cațaveică Ion prejudiciul material în suma de 8 715,87 (opt mii șapte sute cincisprezece), 87 lei și prejudiciul moral în sumă de 10 000 (zece mii) lei, în total suma de 18 715,87 (optsprezece mii șapte sute cincisprezece), 87 lei.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că Crîșmari Eduard, la 25 iunie 2011, aproximativ la ora 23:15, conducînd automobilul de model „Mercedes Benz”, cu n/î CT 5636 AT, pe bd. Dacia, mun. Chișinău, din direcția str. Hristo Botev spre str. Ciuflea și ajungînd la intersecție cu str. București, mun. Chișinău, la trecerea pentru pietoni, intrînd în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 1.21, 5.50.1- 5.50.2 „Trecere pentru pietoni” RCR și marcajul rutier 1.41.1 „Trecere pentru pietoni”, nu a manifestat atenție sporită la circulație și nu a cedat trecerea

pietonului, prin ce a încălcat prevederile art. 11 lit. f) RCR potrivit căruia „Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: f) să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată. În cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurându-se că în fața vehiculului menționat nu sunt pietoni”, prin ce a încălcat cerințele art. 3) RCR, potrivit cărora „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, cerințele art. 39 alin. (1) RCR, potrivit cărora „1) înainte de începerea deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, cerințele art. 45 a-1 RCR, potrivit căruia „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și ca urmare, efectuând manevra de ocolire a unui vehicul neidentificat de către organul de urmărire penală, care ceda trecerea pietonilor, a comis tamponarea pietonului Cațaveică Ion, care traversa carosabilul de la dreapta spre stânga, relativ deplasării unității de transport, nemijlocit pe trecerea de pietoni, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1983/D din 18 august 2011, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că instanța de fond eronat a apreciat probele în cadrul examinării cauzei și nu a ținut cont de faptul că partea vătămată a încălcat regulile de traversare a părții carosabile în timpul circulației transportului, astfel nefiind dovedită vinovăția inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2013, apelul a fost admis parțial, casată sentința în partea aplicării pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, Crîșmari Eduard a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 240 (două sute patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, starea de fapt reținută în sarcina inculpatului pe art. 264 alin. (1) Cod penal, de către prima instanță a fost probată la judecarea cauzei integral, inclusiv și prin declarațiile părții vătămate Cațaveică Ion și ale martorilor Filippov Ivan, Filippov Serghei și Bîtcă Oleg.

Colegiul penal a constatat că, sunt irelevante și nefondate motivele apelantului privind nevinovăția sa, deoarece acesta, contrar prevederilor pct. 3, 45, 46 al Regulamentului Circulației Rutiere ignorând, situația rutieră, nu a luat măsurile necesare pentru a evita tamponarea pietonului apărut pe partea carosabilului, iar faptul

că partea vătămată traversa strada la culoarea roșie a semaforului, nu demonstrează nevinovăția inculpatului, deoarece dînsul a dispus de posibilitatea de a frîna.

Colegiul penal a menționat că la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a adoptat soluția de aplicare a pedepsei complimentare contrar prevederilor sancțiunii art. 264 alin. (1) Cod penal, care nu prevede stabilirea acesteia în cazul aplicării muncii neremunerate în folosul comunității.

Mai mult ca atît, instanța de apel a considerat că nu este necesar de aplicat inculpatului o pedeapsă mai aspră, deoarece și partea vătămată a încălcat regulile de circulație, neasigurîndu-se de securitatea traversării carosabilului.

5. În recursul ordinar declarat de inculpat, invocîndu-se prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 9) Cod de procedură penală, se solicită casarea ambelor hotărîri judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, din motiv că instanțele de fond nu au dat o apreciere corectă probelor administrate pe cauză ce dovedesc nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, ambele instanțe pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate, mai mult ca atît, recurentul s-a referit la starea de fapt, criticînd aprecierea probelor care au stat la baza hotărîrilor atacate.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrilor atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat de inculpat sunt invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 9) Cod de procedură penală, însă nu este specificată care este eroarea comisă de instanțele de judecată, ce ar motiva casarea hotărîrilor.

Autorul recursului a invocat cu totul alte argumente care nu-și găsesc reflectare în temeiurile menționate în art. 427 Cod de procedură penală și anume că, instanțele judecătorești nu au dat o apreciere corectă probelor administrate pe cauză, de aceea consideră că a fost incorect condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Este de menționat că un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Argumentele invocate referitor la procedura de apreciere a probelor, țin de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

Astfel, instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Crîșmari Eduard în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În susținerea acesteia, instanțele de judecată corect au respins argumentul inculpatului despre nevinovăția sa, el fiind combătut prin materialele cauzei și anume, prin declarațiile părții vătămate Cațaveică Ion, ale martorilor Filippov Ivan, Filippov Serghei și Bîtcă Oleg, acestea fiind consecutive, corelează între ele și în coraborare cu procesul- verbal de cercetare la fața locului din 26 iunie 2011 (f.d. 6-7); schema locului

accidentului rutier și tabelul fotografic (f.d. 8-12); raportul de expertiză medico-legală nr. 1983/D din 10 august 2011 (f.d. 300) care indică că leziunile corporale cauzate în urma accidentului rutier părții vătămate Cațaveică Ion, au fost calificate drept medii.

Mai mult ca atât, anume circumstanțele create îl impuneau pe inculpat să procedeze în conformitate cu prevederile art. 45 pct. (1), (2) Regulamentului Circulației Rutiere, adică să reducă viteza, sau chiar să oprească mijlocul de transport condus de el, fapt ce i-ar fi dat posibilitate reală de a se conforma Regulilor de Circulație Rutieră.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel corect a casat parțial sentința în latura aplicării pedepsei complimentare, deoarece sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal nu prevede stabilirea acesteia în cazul aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, sunt juste concluziile instanței de apel prin care aceasta a fost exclusă, fiind menținută doar pedeapsa principală.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

La stabilirea pedepsei lui Crîșmari Eduard, s-a ținut cont pe deplin de prevederile art. 75 Cod penal, fiindu-i aplicată de către instanța de apel o pedeapsă echitabilă, adecvată personalității inculpatului, faptelor comise, dar și circumstanțelor cauzei.

În asemenea condiții recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Crîșmari Eduard împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 septembrie 2012 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2013, în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iunie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:

Ghenadie Nicolaev

